

IX Ka 478/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S. S.O. Barbara Plewińska

Sędziowie: S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

S.O. Jarosław Sobierajski

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Grudziądzu Małgorzaty Zdrojewskiej - Gutowskiej

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2017r.

sprawy **A. Ś. i B. C.** oskarżonych z art. 159 kk w zw. z art. 57a§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 11 kwietnia 2017 r., **sygn. akt II K 590/16**

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. obciąża obu oskarżonych w częściach równych wydatkami postępowania odwoławczego oraz każdego z nich opłatą w wysokości po 300 (trzysta) złotych.

Sygn. akt IX Ka 769/15

UZASADNIENIE

A. Ś. został oskarżony o to, że w dniu 15 kwietnia 2016 r. ok. godz. 14.00 w G. przy rondzie (...) u zbiegu ul. (...) i ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z B. C. oraz publicznie i bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego, używając podczas części zdarzenia niebezpiecznego narzędzia w postaci pałki teleskopowej, którą uderzał Ł. W. w okolice ud, wziął udział w jego pobiciu, w ten sposób, że zadawał mu uderzenia pięściami i kopał go po całym ciele, w wyniku czego doznał on obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy z pourazowym krwiakiem okularowym lewostronnym, masywnego krwiaka powieki górnej oka lewego, krwiaków podczepcowych, ran tłuczonych okolic skroniowych oraz licznych rozległych podbiegnięć krwawych kończyn dolnych, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności i funkcji CUN i tkanek miękkich-powłok ciała na okres poniżej 7 dni, narażając Ł. W. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, tj. o czyn z art. 159 kk w zw. z art. 57a § 1 kk.

B. C. został oskarżony o to, że w dniu 15 kwietnia 2016 r. ok. godz. 14.00 w G. przy rondzie (...) u zbiegu ul. (...) i ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. oraz publicznie i bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego, wziął udział w pobiciu Ł. W., w ten sposób, że zadawał mu uderzenia pięściami i kopał go po całym ciele, przy czym A. Ś. uderzał również Ł. W. po udach pałką teleskopową, w wyniku czego doznał on obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy z pourazowym krwiakiem okularowym lewostronnym, masywnego krwiaka powieki górnej oka lewego, krwiaków podczepcowych, ran tłuczonych okolic skroniowych oraz licznych rozległych podbiegnięć krwawych kończyn dolnych, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności i funkcji CUN i tkanek miękkich-

powłok ciała na okres poniżej 7 dni, narażając Ł. W. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, tj. o czyn z art. 159 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

Sąd Rejonowy w Grudziądzu wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2017r. orzekł, że:

1. Oskarżonego A. Ś. uznaje za winnego tego, że w dniu 15 kwietnia 2016 r. ok. godz. 14.00 w G. przy rondzie (...) u zbiegu ul. (...) i ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z B. C. oraz publicznie i bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego, wziął udział w pobiciu Ł. W., w ten sposób, że po uprzednim użyciu wobec niego gazu pieprzowego, zadawał mu uderzenia pięściami i kopał go po całym ciele, a także uderzał go narzędziem w postaci pałki teleskopowej, w wyniku czego naraził Ł. W. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, tj. za winnego popełnienia występku z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary zalicza rzeczywiste pozbawienie wolności w sprawie w okresie od dnia 2 czerwca 2016 r., godz. 16:40 do dnia 26 sierpnia 2016 r., godz. 15:05, przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,
3. Na podstawie art. 57a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego A. Ś. nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego Ł. W. w kwocie 300 zł (trzystu) złotych,
4. Oskarżonego B. C. uznaje za winnego tego, że w dniu 15 kwietnia 2016 r. ok. godz. 14.00 w G. przy rondzie (...) u zbiegu ul. (...) i ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. oraz publicznie i bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego, wziął udział w pobiciu Ł. W., w ten sposób, że po uprzednim użyciu wobec niego gazu pieprzowego, zadawał mu uderzenia pięściami i kopał go po całym ciele, w wyniku czego naraził Ł. W. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, tj. za winnego popełnienia występku z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności,
5. Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary zalicza rzeczywiste pozbawienie wolności w sprawie w okresie od dnia 2 czerwca 2016 r., godz. 15:00 do dnia 26 sierpnia 2016 r., godz. 15:15, przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,
6. Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek przedmiotu służącego do popełnienia czynu zabronionego w postaci gazu pieprzowego (...), przechowywanego w magazynie dowodów rzeczowych Sądu Rejonowego w Grudziądzu pod pozycją 29/16,
7. Na podstawie art. 57a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego B. C. nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego Ł. W. w kwocie 300 zł (trzystu) złotych,
8. Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca oskarżonemu B. C. telefon marki MaxCom o nr (...) i (...) z kartą SIM, telefon marki S. (...) o nr (...) z kartą SIM, telefon marki N. o nr (...) oraz (...), przechowywanych w magazynie dowodów rzeczowych Sądu Rejonowego w Grudziądzu pod pozycją 29/16,
9. Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca oskarżonemu A. Ś. telefon marki N. o nr (...) oraz (...) z kartą SIM, przechowywanego w magazynie dowodów rzeczowych Sądu Rejonowego w Grudziądzu pod pozycją 29/16,
10. Zwalnia oskarżonych od obowiązku uiszczenia opłaty, zwalnia oskarżonych od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżył **w części dotyczącej orzeczenia o karze obrońca obu oskarżonych**, kwestionując jako rażąco surowe wymierzone im kary pozbawienie wolności w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości czynu, a w szczególności okoliczności jego popełnienia, skutków doznanych urazów przez pokrzywdzonego oraz właściwości i

warunków osobistych oskarżonych i ich postawy po popełnieniu przestępstwa. Wskazując na powyższe okoliczności podparte złożonymi na rozprawie apelacyjnej dokumentami skarżący domagał się zastosowania art. 37 kk:

- litera b w stosunku do oskarżonego Ś. i wymierzenie kary 2 miesięcy pozbawienia wolności i kary 1 roku ograniczenia wolności,

- litera a w stosunku do oskarżonego C. i wymierzenia kary 1 roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje obrońcy oskarżonych nie zasługiwały na uwzględnienie.

Po poddaniu postawionych obu oskarżonym zarzutów wszechstronnej weryfikacji, sąd meriti słusznie uznał ich za winnych popełnienia zarzucanego im przestępstwa. Logiczna ocena zgromadzonych dowodów z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego pozwoliła na poczynienie niewątpliwych ustaleń co do okoliczności popełnienia czynu.

Ustalenia co do okoliczności popełnienia przestępstwa znalazły trafne odzwierciedlenie nie tylko w ich kwalifikacji prawnej, a także rozstrzygnięciu o karze. Na ich kanwie, uwzględniając także pozostałe okoliczności istotne dla wymiaru kary, sąd orzekający zasadnie uznał za adekwatną reakcję na w/w czyn, surowsze od postulowanych na rozprawie przez prokuratora i surowsze, niż te, które za sprawiedliwe, uważali sami oskarżeni - sankcje. Nie mogą jednak zostać uznane za zbyt surowe w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk.

Wywody zawarte pisemnych motywach orzeczenia świadczą o tym, że nie tylko ustalając wysokość, sąd meriti należycie uwzględnił wszystkie istotne dla prawidłowego wymiaru kar okoliczności dotyczące indywidualnie osoby każdego oskarżonego i okoliczności tego zdarzenia, ale także prawidłowo wyważył sankcje, które ukształtowane zostały zgodnie z przewidzianymi w art. 53 kk regulami.

Zarówno kara pozbawienia wolności wymierzona B. C., jak i A. Ś., nie oscylująca nawet w górnych granicach dopuszczalnego wymiaru adekwatne są do zawinienia każdego z nich i stopnia społecznej szkodliwości ich czynu. Sąd trafnie ocenił je jako wysokie. Oskarżony A. Ś., który był uprzednio wielokrotnie karany, mimo tego po raz kolejny zdecydował się na naruszenie prawa, nie tylko świadomie lekceważąc prawnie chronione, elementarne dobra pokrzywdzonego, ale i to, że uczynił to w warunkach chuligańskich. Ta ostatnia okoliczność dotyczy zresztą obu oskarżonych, których działanie nie tylko chuligańskie, ale wręcz bandyckie, było wręcz szokujące. Podkreślali to świadkowie zdarzenia w złożonych w toku postępowania zeznaniach. Dla przypomnienia obaj oskarżeni napadli na pokrzywdzonego w biały dzień – o godzinie 14.00, w centrum miasta – na rondzie (...), na oczach kierowców stojących w korku spowodowanym działaniem oskarżonych, uderzali go pięściami i pałąk teleskopową, kopali, pluli na niego, polewali wodą z butelki, zaś B. C. nagrywał tę sytuację telefonem. A. Ś. przeniósł za ręce pokrzywdzonego na trawnik, a w tym czasie B. C. zaparkował samochód na parking. Następnie dalej bili pokrzywdzonego. W czasie interwencji policji oskarżeni krzyczeli do Ł. W., żeby powiedział, że przewrócił się na rowerze. Oskarżeni za nic mieli sobie i pokrzywdzonego, i obecność licznie zgromadzonych świadków zdarzenia i obecność funkcjonariuszy policji. Obrażenia pokrzywdzonego, które spowodowali swoim działaniem także były niebagatelne i najwyraźniej należy je przypomnieć, a więc: stłuczenie głowy z pourazowym krwiakiem okularowym lewostronnym, masywny krwiaka powieki górnej oka lewego, krwiaki podczepcowe, rany tłuczone okolic skroniowych oraz liczne rozległe podbiegnięcia krwawe kończyn dolnych. Skonstatowanie jak uczynił to w apelacji obrońca, że wyrządzona pokrzywdzonemu szkoda nie była znaczna, a przebywał on w szpitalu nawet nie 7 dni, we wskazanym wyżej kontekście, razi i bynajmniej nie przemawia na korzyść oskarżonych.

Sąd orzekający dostrzegł te okoliczności, na które wskazywała obrońca oskarżonych i z których wywodziła o braku konieczności orzekania kary pozbawienia wolności, która miałaby być realnie wykonywaną i słusznie nie doszukała się w nich aspektów, które mogłyby niwelować negatywną wymowę okoliczności obciążających, jednoznacznie

świadczących o ich lekceważącym stosunku do porządku prawnego. W pełni zasadne było uznanie, że aby wymierzone im kary zapewniły realizację wszystkich celów postępowania - nie tylko w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, sprawiedliwej odpłaty, ale i powstrzymania każdego z oskarżonych przed ponownym naruszeniem prawa – to właśnie te okoliczności winny mieć dominujące znaczenie. Sąd meriti w sposób prawidłowy ustalił ich wagę i na tej podstawie wymiar kary.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego też został on utrzymany w mocy.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd obciążył obu oskarżonych kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze, bowiem z dokumentów przedłożonych na rozprawie apelacyjnej wynika, że obaj pracują, osiągając, co oczywiste, stały dochód miesięczny. Tym samym istnieją przesłanki do uznania, że są w stanie ponieść koszty postępowania odwoławczego.